

недѣля, а ако е отъ друго село и като е прѣседѣль у нѣкоя роднина на момъка, испращатъ го въ понедѣлникъ вечеръ или въ вторникътъ утринъ, всичкитѣ сватове и младоженцитѣ съ гайда на чело и съ хоро до отвѣнъ селото, слѣдъ като му кажатъ : „хатъ прощавай калтата, а той имъ отговори :

„Оставайте си съ сдраве,“ раздѣлятъ се.

Всѣки кръстникъ въ такъвъ случай подарява на младоженцитѣ котелъ или тава, въ която разливатъ вино и всѣки пуска вжтрѣ пари. А когато дѣдото, бабата, деверя и пр. обричатъ на зетя теле, крава, котелъ и пр., тогазъ пѣкъ зѣлвата се обрича при питанието на гайдажията : ти зѣлво какво ще подаришъ или какво ще се обрѣчешъ на младоженцитѣ ? тя казва : една квачка (кокошка) съ 12 пиленца. Гайдажията слѣдъ това пригласява : „ако не сж дадени съ сърдце, да дойде лисицата да ги изѣде,“ и много други такива наричания.

Въ срѣда взематъ женитѣ та скрижтъ прѣпора съ ябълката (знамето) на деверя и ако имъ даде 1 грошъ и 30 пари, даватъ му го.

Въ старо врѣме, споредъ приказкитѣ на нѣкои старци, е ставало и друго яче. Младоженецътъ е водѣль хоро въ понедѣлникъ, носящъ знакътъ на непорочността въ ржката си. Кога да замѣсвали сутринята въ недѣля меденикъ (хлѣбъ), то духали на брашното съ камишъ, и, ако се разнасяло много и на всѣкѣдѣ, то и таквизъ ще сж слѣдствията на сжпружеский животъ на брачнитѣ.

Въ понедѣлникъ деверътъ е игралъ прѣдъ всѣки сватъ и старосватъ „посѣдница“ съ пряпоръ въ ржката си.

Въ по-прѣжно врѣме свадбитѣ сж се свѣршвали съ по 300—400 гроша. А въ сегашно — отхождатъ за една свадба, освѣнъ годежа, 1000 гроша, а ако е богата, похарчватъ до 5000 и повече гроша.

Евджилери. — Свадбата по нашенско се подкача отъ четвъртъкъ. Въ този день у момини се приготвятъ китки, както и у момкови. Отъ тѣзи китки, що сж се приготвили у момини ще се прати една у момкови на кжщната зѣлва, а другитѣ ще се распратжтъ на моминитѣ роднини (зѣлви) да отиджтъ у тѣхъ въ петѣкъ на *засѣвки*.

Киткитѣ, които сж се приготвили у момкови и тѣ се распращатъ за калѣска и тѣхъ на *засѣвки*.